

ஒல்கா : இல்லை, போகக்கூடாது.  
 ஷார்ல் : என் வேலையைச் செய்யலிடு, ஒல்கா!  
 ஒல்கா : லூயிதானே உன்னை அனுப்பியது?  
 ஷார்ல் : ஆமாம்.  
 ஒல்கா : அவன் எங்கே?  
 ஷார்ல் : வெளியே காரில் இருக்கிறான்.  
 ஒல்கா : போய் அவனை வரச்சொல் (ஷார்ல் தயங்குகிறான்) - உம்...  
 நான் சொல்கிறேன்: போய் அவனை வரச்சொல்.  
 (ஷார்ல் ஒரு சமீக்கை காட்டி ஃபிரான்ஸ் வெளியேறுகிறான், ஒல்காவும் ஷார்லும் எதிரும்புதிருமாக மெளனமாக இருக்கிறார்கள். ஃபிரான்ஸ் செல்வதைப் பார்த்தபடியே ஒல்கா மேசைமேல் கிடக்கும் டவல் கற்றிய துப்பாக்கியைக் கையிலெடுத்துக் கொள்கிறான்.)

## காட்சி - 3

ஒல்கா, ஷார்ல், ஃபிரான்ஸ், லூயி.

லூயி : உனக்கு என்ன ஆயிற்று? இவர்கள் தம் கடமையைச் செய்வதை ஏன் தடுக்கிறாய்?  
 ஒல்கா : நீங்கள் ரொம்ப அவசரப்படுகிறீர்கள்.  
 லூயி : ரொம்ப அவசரமா?  
 ஒல்கா : அவர்களைப் போகச் சொல்.  
 லூயி : (ஷார்ல், ஃபிரான்ஸ் இருவரையும் நோக்கி) வெளியே சென்று காத்திருங்கள். நான் கூப்பிட்டால் உள்ளே வாருங்கள். (வெளியே செல்கிறார்கள்) - ம்... சரி இப்போது என்ன சொல்லப்போகிறாய்? (சிறு மெளனம்)  
 ஒல்கா : (மெதுவான குரலில்) - லூயி, இவன் நமக்காகப் பணி ஆற்றியவன்.  
 லூயி : சிறுபிள்ளைத்தனமாகப் பேசாதே, ஒல்கா! அவன் ஆபத்தான பேர்வழி, அவனைப் பேசவிடக்கூடாது.

முன்பாக, கட்சிக்குள் மீண்டும் இவனைச் சேர்த்துக்கொள்ள முடியுமா என்பதைப் பரிசோதித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்றுதான் நான் சொல்கிறேன்.  
 லூயி : சரி, இப்போது முடிவாக என்னதான் சொல்கிறாய்?  
 ஒல்கா : இப்போது மணி என்ன ஆகிறது?  
 லூயி : ஒன்பது.  
 ஒல்கா : நள்ளிரவு மீண்டும் திரும்பி வா. அதற்குள் இவன் என்ன காரணத்திற்காக எதிரைச் சுட்டான் என்பதையும், இப்போது எப்படி இருக்கிறான் என்பதையும் தெரிந்து கொண்டு விடுவேன். என் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமின்றி இவன் இன்னும் நமக்கு பயன்படக்கூடியவன் என்று தோன்றினால், கதவுக்கு இப்புறம் இருந்தே சொல்லி விடுகிறேன். அவனை நிம்மதியாகத் தூங்க விட்டுவிட்டுப் போய்விடுங்கள். நாளை காலை வந்து அவனுக்குத் தர வேண்டிய ஆணையைக் கொடுத்துவிடலாம்.  
 லூயி : உய்யோகப்படமாட்டான் என்றால்?  
 ஒல்கா : சுதவைத் திறந்து உங்களை உள்ளே விடுகிறேன்.  
 லூயி : ஒன்றுமில்லாததற்குப்போய் எவ்வளவு பெரிய ஆபத்தை வீணாக விலை கொடுத்து வாங்குகிறாய்!  
 ஒல்கா : என்ன ஆபத்து? இந்த வீட்டைச் சுற்றி ஆசாமிகள் இருக்கிறார்கள் அல்லவா?  
 லூயி : நான்கு பேர் இருக்கிறார்கள்.  
 ஒல்கா : நள்ளிரவுவரை காவல் இருக்கட்டும். லூயி, இவன் நமக்காக வேலை செய்திருக்கிறான். அவனுக்கும் ஒரு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும்  
 லூயி : சரி, மீண்டும் நள்ளிரவு வருகிறேன், (வெளியேறுகிறான்)

ஒல்கா : பேசமாட்டான்.  
 லூயி : இவனா பேசமாட்டான்! இவன் ஒரு ஓட்டைவாயன்.  
 ஒல்கா : பேசமாட்டான்.  
 லூயி : நீ அவனைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறாயா என்று எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது.  
 ஒல்கா : நான் கட்சியின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு சொல்கிறேன். ஜெர்மானியர்கள் இங்கே வந்ததிலிருந்து நாம் எத்தனையோ பேர்களை இழந்து விட்டோம். இவன் மீண்டும் நமக்குப் பயன்படுவானா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாமலேயே இவனைத் தீர்த்துக்கட்டுவது நமக்கு கட்டுப்படியாகாது.  
 லூயி : இவனா? மீண்டும் பயன்படுவதா? இவன் ஒரு கட்டுப்பாடற்ற பயங்கரவாதி; யோசனைசெய்து தனக்கென ஒரு நிலை வகுத்துக் கொள்ளும் சிந்தனையாளன்; தனக்குப் பிரியப்பட்ட போது வேலை செய்து, தன் இஷ்டப்படி காரணம் ஏதுமின்றி திடீரென்று எடுத்த வேலையைத் தொல்பென்று போட்டுவிடும் 'புரூவா' வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவன்.  
 ஒல்கா : ஆனால் இதே ஆசாமிதான் தன் இருபதாவது வயதிலேயே, மெய்க்காவலர்கள் சூழ்ந்திருக்கும்போதே எதிரைத் தீர்த்துக் கட்டி ஓர் அரசியல் கொலையைக் காதுல் விவகாரத்தால் நேர்ந்த கொலை என்று மற்றவர் நினைக்கும்படி செய்தான் என்பதையும் மறந்துவிடாதே.  
 லூயி : உண்மையிலேயே இது ஓர் அரசியல் கொலைதானா? இந்தக் கேள்விக்கு இன்றுவரை முடிவான பதில் எதுவும் கிடைக்கவில்லையே!  
 ஒல்கா : அதனால்தான் சொல்கிறேன், இந்தப் பிரச்சினைக்கு இறுதியான விடையைத் தெரிந்துகொள்ள இதுதான் தக்க சமயம் என்று.  
 ஒல்கா : இவன் வாழ்வு அல்லது சாலைப் பற்றி எனக்கு அக்கறையில்லை, ஆனால் இவனைத் தீர்த்துக் கட்டுவதற்கு

## காட்சி - 4

ஒல்கா, உய்கோ.

(ஒல்கா சென்று அறைக்கதவைத் திறக்கிறான். உய்கோ வெளியே வருகிறான்.)  
 உய்கோ : அவன் அவளையே பார்க்கிறான்) உன் முகம் என்னவோபோல் இருக்கிறதே. அவர்கள் என்னதான் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள்?  
 ஒல்கா : உன்னைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.  
 உய்கோ : நான் இங்கே உள்ளே இருக்கிறேன் என்று நீ அவர்களிடம் சொன்னாயா?  
 ஒல்கா : ம். . . சொன்னேன்.  
 உய்கோ : சரி. (வெளியேற எத்தனிப்பான்.)  
 ஒல்கா : வீட்டைச் சுற்றிலும் தோழர்கள் இருக்கிறார்கள். இரவானாலும் மங்கிய ஒளி இருக்கிறது.  
 உய்கோ : ஓ அப்படியா? (சாப்பாட்டுமேசைமுன் அமர்கிறான்) ஏதாவது சாப்பிடக் கொடு.  
 (ஒல்கா சென்று ஒரு தட்டும், ரொட்டியும், கறியும் எடுத்து வருகிறான். அவன் எதிரில் அவற்றை மேசைமேல் வைக்கிறான், அவன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறான்.)  
 உய்கோ : ஒருகால் உன் ஆட்கள் கையில் ஆயுதத்துடன் என்னைச் சூழ்ந்து கொள்ளும்போது. . .  
 ஒல்கா : நீ இங்கு இருக்கின்றவரையில் அவர்கள் உன்மேல் கை வைக்க மாட்டார்கள்.  
 உய்கோ : ஓ! இந்த உறுதிமொழியை வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறாயா? (ஒரு கிளாஸை எடுத்து அதில் மதுவை நிரப்பிக் கொள்கிறான்) என்றோ ஒருநாள் வெளியே போய்த்தானே ஆகவேண்டும்?  
 ஒல்கா : நீ ஏன் மீண்டும் எங்களுடன் சேர்ந்துவிடக்கூடாது?  
 உய்கோ : (சிரித்துவிட்டு) நல்ல நேரம் பார்த்துத்தான் நீ இந்தக்

கேள்வியைக் கேட்கிறாய்.

ஒல்கா : எதரர் விஷயத்தில் என்ன நடந்தது? அவன் உன் மனைவி மெசிகாவின்மேல் நாட்டம் வைத்திருந்தது உண்மைதானா?

உய்கோ : உண்மைதான்.

ஒல்கா : அப்படியானால் பொறாமையின் காரணமாகத்தான் நீ..

உய்கோ : இல்லை... எனக்கே தெரியவில்லை. பொறாமை காரணமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

ஒல்கா : அந்த கதையைச் சொல்.

உய்கோ : எதையென்று சொல்வது?

ஒல்கா : எல்லாவற்றையும் தொடக்கத்திலிருந்து சொல்.

உய்கோ : சொல்வது அப்படி ஒன்றும் கஷ்டமாயிருக்காது. இந்தக்கதை எனக்கு மனப்படும், சிறையில் இருக்கும் போது தினமும் இதை நான் எனக்குள் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொள்வேன். ஆனால் இதன் உட்கருத்து என்னவென்று சொல்ல வேண்டுமென்றால், அது வேறு விஷயம். இது ஓர் அர்த்தமற்ற கதை, மற்றெல்லா கதைகளையும் போலத்தான். விலகி நின்று பார்த்தால், எல்லாம் கிட்டத்தட்டச் சரியாக இருப்பதுபோல் தோன்றும், அருகில் நெருங்கிப் பார்த்தால் எல்லாம் மூலைக்கு ஒன்றாகச் சிதறிவிடும். செயல் என்பது நொடிக்குள் நிகழ்ந்துவிடுகிறது. அது நம் உள் ஆழத்திலிருந்து திடீரென்று கிளம்பிவிடுகிறது. நாம் வேண்டுமென்றுதான் அதைச் செய்தோமா? அல்லது அது நிகழ்வதை நம்மாலேயே தவிர்க்க முடியவில்லையா? என்பது நமக்கே தெரியாது. ஆனால் நான் கூட்டேன் என்பது மட்டும் உண்மை.

ஒல்கா : ஆரம்பத்திலிருந்து தொடங்கு.

உய்கோ : ஆரம்பம் என்ன ஆரம்பம்? எனக்குத் தெரிந்த அளவு உனக்கும்தான் தெரியும், ஆரம்பம் என்று ஒன்று இருக்கிறதா என்ன?

(அவன் பேசிக்கொண்டேயிருக்க, விளக்குகள் ஒன்றன்பின்ஒன்றாக அணைய மெடை மெலும்மெலும் இருட்டாகிக்கொண்டு வருகிறது.)

(திரை)

காட்சி - 3

உய்கோ, ஒல்கா.

உய்கோ : அவன் என்ன செய்யப் போகிறான்?

ஒல்கா : அது உனக்குத் தெரியவேண்டிய அவசியமில்லை.

உய்கோ : கோர்ஸ்க் பாலத்திற்கு வெடி வைத்து தகர்த்தெரியப் போகிறானா?

ஒல்கா : உன்னிடம் நான் ஏன் சொல்லவேண்டும்? ஒருகால் அகப்பட்டிக்கொள்ள நேர்ந்தால், உனக்கு எவ்வளவுக் கெவ்வளவு குறைவாகத் தெரிகிறதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு நல்லது.

உய்கோ : அவன் என்ன செய்யப்போகிறான் என்று உனக்குத் தெரியுமல்லவா?

ஒல்கா : (தோள்களைக் குலுக்கி)... எனக்கு... வந்து...

உய்கோ : நீ வாயைத் திறந்து ஒன்றும் சொல்லமாட்டாய். நீ லூரியைப் போல, அவர்கள் உன்னைக் கொன்று போட்டாலும் உன்னிடமிருந்து ஒரு வார்த்தை வராது. (சிறு மெளனம்) நான் மாத்திரம் சொல்லி விடுவேன் என்று நீ நினைப்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? நீ என்னைப் பரிசோதித்துப் பார்க்கா விட்டால், எப்படி என்மேல் நம்பிக்கை வைக்கமுடியும்?

ஒல்கா : கட்சி ஓர் டிபூலுன் சென்டர் இல்லை, உனக்குப் பரிசை வைத்துப்பார்க்க நாங்கள் விழைவதுமில்லை. உன் திறமைக்குத் தக்கவாறு உன்னைப் பயன்படுத்துவோம்.

உய்கோ : (டைப் அடிக்கும் மிஷினைச் சுட்டிக்காட்டி) என் திறமை இதுதானா?

ஒல்கா : தண்டவாளத்தின் நட்டுக்களைக் கழற்ற உனக்குத் தெரியுமா?

உய்கோ : தெரியாது.

ஒல்கா : பின்னே? (கூட்டம் நடக்கும் அறையைச் சுட்டிக்காட்டி) லூரியி உள்ளே இருக்கிறானா?

உய்கோ : ஆமாம்.

அரங்கமைப்பு இரண்டு

அதே அரங்கமைப்பு - ஒல்காவின் வீடு இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன். இரவு நேரம்: பின்பக்கக் கதவு வழியாகக் கொல்லைப் புறத்திலிருந்து பல குரல்கள் கேட்கின்றன. கூச்சல் சில சமயம் அதிகரிப்பதும், பின்னர் அடங்கி ஒடுங்குவதும், பலர் ஆவேசத்துடன் பேசிக்கொண்டிருப்பதை உணர்த்துகின்றன.

காட்சி - 1

உய்கோ, இவான்.

(உய்கோ டைப் அடித்துக்கொண்டிருக்கிறான். முந்தின காட்சியில் கண்ட தோற்றத்தைவிட மிகவும் இளைஞனாகக் காணப்படுகிறான், இவான் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறான்.)

(ஒல்கா வாசல் கதவு வழியாக நுழைகிறான்.)

காட்சி - 2

உய்கோ, இவான், ஒல்கா.

(ஒல்கா கதவு அருகே ஒரு பெட்டியை வைக்கிறான்.)

ஒல்கா : (இவானிடம்) இதோ இதை உன் கேரியரில் வைத்துக்கட்டிக் கொள்ளமுடியுமா?

இவான் : எங்கே பார்ப்போம். ஓ... நன்றாக வைத்துக்கொள்ளலாம்.

ஒல்கா : மணி பத்தாகிறது. நீ போகலாம். நீர்த்தேக்கத்தைப் பற்றியும் வீட்டைப் பற்றியும் உனக்குச் சொல்லி விட்டார்களா?

இவான் : ஊம்.

ஒல்கா : சரி, அதிர்ஷ்டம் உன் பக்கம் இருக்க வாழ்த்துக்கள்!

(இவான் சென்று பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே போகிறான்)

ஒல்கா : எதரர்?

உய்கோ : எனக்கு அவரைத் தெரியாது. ஆனால் அவராகத்தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். உண்மையில் அவர் யார்?

ஒல்கா : அவர் இப்போது கட்சியின் செயலர். எதரர் என்பது அவர் நிஜப்பெயர் அன்று.

உய்கோ : கூச்சல் மிகுதியாக இருக்கிறது. ஏதோ சண்டைபோல் தோன்றுகிறது.

ஒல்கா : எதரர் கமிட்டியைக் கூட்டியிருப்பது ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக.

உய்கோ : என்ன தீர்மானம்?

ஒல்கா : தெரியாது. லூரியி அந்தத் தீர்மானத்திற்கு எதிர்ப்பு என்பது மாத்திரம் தெரியும்.

உய்கோ : (புன்சிரிப்புடன்) அப்போ சரி, லூரியி எதிர்க்கிறான் என்றால் நானும் எதிர்க்கிறேன். என்ன விஷயம் என்பது தெரிய வேண்டிய அவசியமில்லை. (சற்று நேரத்துக்குப்பின்) ஒல்கா, நீ எனக்கு ஓர் உதவி செய்யவேண்டும்.

ஒல்கா : என்ன உதவி?

உய்கோ : நீ லூரியிடத்தில் எனக்காகப் பரிந்து பேசி என்னை நேரடிச்செயலில் ஈடுபடுத்தும்படி சொல்லவேண்டும். மற்ற நண்பர்கள் எல்லாம் உயிரைத் தியாகம் செய்து கொண்டிருக்கும் போது நான் மாத்திரம் கம்மா எழுதிக் கொண்டிருப்பது எனக்கு அலுத்துவிட்டது.

ஒல்கா : இதிலும்தான் எவ்வளவோ ஆபத்துக்கள் இருக்கின்றன.

உய்கோ : இது வேறுவகை. (சற்று நேரம் கழித்து) ஒல்கா, எனக்கு வாழ வேண்டும் என்ற ஆசையில்லை.

ஒல்கா : நீ மணமானவன் ஆயிற்றே, உனக்கு மனைவிமேல் ஆசை இல்லையா?

உய்கோ : இருக்கிறது. (சற்றுப் பொறுத்து) வாழ வேண்டும் என்ற

ஆசையில்லாத ஒருவன் எவ்வளவோ காரியத்திற்கு உபயோகப்படக் கூடியவனாய் இருக்கவேண்டுமே, சரியாக மட்டும் அவனைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தெரிந்தால், (சிறிது நேரம் கழித்து - கூச்சல் சத்தம் கூட்டம் நடக்கும் அறையிலிருந்து வருகிறது) உள்ளே நிலைமை சரியில்லை,

ஒல்கா : (கவலையுடன்) ரொம்ப மோசம்.

காட்சி - 4

உய்கோ, ஒல்கா, லூமி.

(கதவு திறக்கிறது, லூமி வெளியே வருகிறான். அவனுடன் வந்த வேறு இருவரும் வேகமாக வெளியே வந்து வாயிற்கதைவைத் திறந்துகொண்டு வெளியேறுகிறார்கள்)

லூமி : முடிந்துவிட்டது.

ஒல்கா : ஏதரர்?

லூமி : போரிஸ், லாகாஸ் ஆகியவர்களுடன் அவன் பின்பக்கத்து வழியாகப் போய்விட்டான்.

ஒல்கா : அப்படியென்றால்?

லூமி : (பதில் சொல்லாமல் தோளைக்குலுக்குகிறான். சற்று நேரம் கழித்து) யோனிப்பசங்கள்!

ஒல்கா : வேட்டு எடுப்பு நடந்ததா?

லூமி : ஆமாம் (சற்றுப் பொறுத்து) பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடங்குவதற்கு அவனுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. திட்டவாடமான சில பிரேரணைகளுடன் அவன் திரும்பி வந்தால் வெற்றியைத் தட்டிக்கொண்டு போய்விடுவான்.

ஒல்கா : அடுத்த கூட்டம் எப்போது?

லூமி : பத்து நாள் களில், எப்படியும் நமக்கு ஒருவார அவகாசம் இருக்கிறது. (உய்கோ இருப்பதை ஒல்கா கட்டிக் காட்டுகிறான்) என்ன? ஓ, ஆமாம்... (லூமி அவனைப் பார்த்துவிட்டு நிம்மதியுடன் மீண்டும் தொடர்கிறான்) நீ

லூமி : (சிறிது நேரம் கழித்து) நீ செய்யக்கூடியது ஒருகால் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறேன்.

உய்கோ : லூமி, நான் எதையும் செய்யத் தயார்.

லூமி : பார்க்கலாம், சற்று உட்கார். (கொஞ்ச நேரம் கழித்து) இதுதான் நிலைமை. ஒருபுறம் இடைக்கால அரசனின் பாஸில ஆட்சி, தன் போக்கை, ஜெர்மனி, ஜப்பான், இத்தாலி கூட்டணியின் கொள்கையை ஒட்டி அமைத்துக் கொண்ட ஆட்சிமுறை, மறுபுறம் ஜனநாயகத்திற்காகவும், சுதந்திரத்திற்காகவும், வர்க்க பேதம் இல்லாத ஒரு சமுதாய அமைப்பிற்காகவும் போராடும் நமது கட்சி, இவ்விரண்டிற்குமிடையே பெண்டுகள்: பெரும் பாண்மை விவசாயிகளை உள்ளடக்கிய அமைப்பு. அது மிதவாத மற்றும் தேசிய புரூவாக்களை இரகசியமாக ஒன்றிணைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. முற்றிலும் முரண்பட்ட குறிக்கோள்களைக் கொண்ட மூன்று கோஷ்டிகள். பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் வெறுக்கும் மனிதர்களைக் கொண்ட மூன்று கோஷ்டிகள். (சற்றுப்பொறுத்து) ஏதரர் இன்று மாலை இந்தக் கூட்டம் கூட்டியதற்குக் காரணம் என்ன தெரியுமா? நமது உழைப்போர் கட்சி சண்டை முடிந்த பிறகு பாஸிலவாதிகளுடனும் பெண்டுகளுடனும் இணைந்து கூட்டு ஆட்சியில் பங்குபெற வேண்டும் என்பது அவன் எண்ணம். இதுபற்றி நீ என்ன நினைக்கிறாய்?

லூமி : ஏதரர் கொண்டு வந்த தீர்மானம் நாலுக்கு மூன்று என்ற வேட்டுக்கணக்கில் கமிட்டியில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. வரும் வாரத்தில் ஏதரர் இடைக்கால அரசனின் தூதுவர்களைச் சந்திப்பான்.

உய்கோ : பணத்தினால் அவரை வாங்கிவிட்டார்களா?

லூமி : எனக்குத் தெரியாது, எனக்கு அதைப்பற்றி கவலையும் இல்லை, நோக்கம் எதுவாயினும், செயலை மட்டும் தனித்துப் பிரித்துப் பார்த்தால், அவன் ஒரு துரோகி, எனக்கு அது போதுமானது.

இன்னும் இங்கேதான் இருக்கிறாயா? (உய்கோ வெளியே எத்தனிக்கிறான்) கொஞ்சம் இரு, உன்னிடம் தரக்கூடிய வேலை ஒன்று இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். (ஒல்காவிடம்) என்னைவிட உனக்குத்தான் இவனை நன்றாகத் தெரியும், ஆசாமி எப்படி?

ஒல்கா : தேவலை.

லூமி : காலை வாரிவிட்டுவிடுவானா?

ஒல்கா : நிச்சயம் மாட்டான். சொல்லப்போனால்...

லூமி : என்ன?

ஒல்கா : ஒன்றுமில்லை. தேவலை என்றேன்.

லூமி : (சற்றுப் பொறுத்து) சரி. இவான் போய்விட்டானா?

ஒல்கா : போய்க் கால்மணி நேரம் ஆகிறது.

லூமி : நாம் இருப்பது முதல்வரிசைக் கூட்டங்கள். ஆகையால் வேட்டுச்சத்தம் இங்கேயே கேட்கும். (சற்றுப் பொறுத்து உய்கோவிடம் வருகிறான்) நீ செயலாற்றவேண்டும் என்று ஆவலாய் இருக்கிறாயாமே?

உய்கோ : ஆமாம்.

லூமி : ஏன்?

உய்கோ : அப்படித்தான்

லூமி : ரொம்ப சரி. ஆனால் கை பத்துவிரல்களைக்கொண்டு உனக்கு ஒன்றுமே செய்யத் தெரியாது.

உய்கோ : உண்மைதான். ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

லூமி : அப்படியென்றால்...

உய்கோ : ருஷ்ய நாட்டில் சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியில் சிலர் இருந்தார்கள். அவர்கள், தம் பையில் ஒரு வெடிகுண்டை வைத்துக்கொண்டு பெரிய சீமான்கள் செல்லும் பாதையைச் சென்றடைவார்கள். குண்டு வெடிக்கும், சீமான் குளோஸ் இவர்களும்கூடத்தான். என்னால் இதைப்போல் செய்ய முடியும்.

உய்கோ : ஆனால் லூமி, எனக்கு என்ன புரியவில்லை என்றால், வந்து இது அர்த்தமற்றதாயிருக்கிறது. இடைக்கால அரசன் நம்மை வெறுக்கிறான், நம்மைத் தூர்த்தி விரட்டியடித்துக்கொண்டு வருகிறான், ஜெர்மனியின் பக்கம் சேர்ந்துகொண்டு ருஷ்ய நாட்டை எதிர்த்துப் போர் புரிந்துகொண்டிருக்கிறான். நம்மவர்கள் எத்தனையோ பேர்களை கட்டுத்தள்ளி இருக்கிறான். அவன் எப்படி.....

லூமி : இடைக்கால அரசனுக்கு, ஜெர்மனி, ஜப்பான், இத்தாலி கூட்டணி வெற்றி பெறும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை, தன்னைக் காத்துக்கொள்ள விரும்புகிறான். ஒருகால் நேச நாடுகள் படை வென்று விட்டால் தான் இரட்டை வேடம் போட்டு நடத்ததாக அப்போது சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறான்.

உய்கோ : கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட நண்பர்கள்...

லூமி : என்னைப் பிரதிநிதியாகக் கொண்ட அசல் கம்யூனிஸ்டு கட்சி எதரருக்கு விரோதமானது. ஆனால் உனக்குத் தெரியும், உழைப்போர் கட்சி என்பது அசல் கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் சோஷலிஸ ஜனநாயகவாதிகளும் சேர்ந்த கூட்டு என்று. சோஷலிஸ ஜனநாயகவாதிகள் எதரருக்கு சாதகமாக வோட்டளித்துவிட்டார்கள். அவர்களிடம் பெரும்பான்மை இருக்கிறது.

உய்கோ : அவர்கள் ஏன்...?

லூமி : அவர்களுக்கு எதரிடம் பயம்...

உய்கோ : நாம் அவர்களைக் கழற்றிவிட்டுவிட முடியுமா?

லூமி : பிளவா? நடக்காத காரியம் (சற்று நேரம் கழித்து) நீ எங்கள் பக்கம் தானே?

உய்கோ : ஒல்காவும் நீயும்தான் எனக்கு எல்லாம் கற்றுத் தந்தீர்கள். அதனால் நான் முற்றும் உங்களுக்கு கடமைப்பட்டவன்.

லூயி : சரி (உய்கோவிடம்) நிலைமை உனக்கு நன்றாகப் புகிறதல்லவா? நாம் விட்டுவிட்டும் போகவும் முடியாது. கமிட்டியில் அவனை வெல்லவும் முடியாது. ஆனால் இந்த விஷயம் முழுக்க எதரின் திட்டம். எதர் இல்லையென்றால் மற்றவர்கள் நம் கைக்குள். (சற்றுப் பொறுத்து) சென்ற செவ்வாய்க் கிழமை எதர் தனக்கு ஒரு காரியதரிசி வேண்டுமென்று கட்சியிடம் கேட்டிருக்கிறான். அவன் இளைஞனாக இருக்க வேண்டும்; அதுவும் திருமணம் ஆனவனாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டான்.

உய்கோ : மணமானவனாக இருக்க வேண்டும் என்பது எதற்காக?

லூயி : எனக்குத் தெரியாது; நீ மணமானவன் தானே?

உய்கோ : ஆமாம்.

லூயி : அப்படியானால் நீ சம்மதிக்கிறாயா? (இருவரும் ஒருவரை யொருவர் சற்று நேரம் அர்த்தத்துடன் நோக்கிக் கொள்கிறார்கள்)

உய்கோ : (ஆணித்தரமாக) சம்மதிக்கிறேன்.

லூயி : ரொம்ப சரி, நாளை நீ உன் மனைவியோடு கிளம்புகிறாய். இங்கிருந்து இருபது கிலோமீட்டர் தூரத்தில் இருக்கும் ஒரு கிராமப்புற வீட்டில் அவன் வசிக்கிறான். அது, ஒரு நண்பன் அவனுக்காக ஒதுக்கித்தந்த வீடு. ஏதாவது வன்முறை நடந்தால் தேவைப்படும் என்பதற்காக அவனுடன் மூன்று மெய்க்காவலர்கள் அங்கே வசிக்கிறார்கள். நீ அவனை கண்காணிக்க வேண்டும். நீ அங்கு சென்றடைந்தவுடன் நமக்கிடையே ஒரு இரகசிய தொடர்புமுறை ஏற்படுத்திக் கொள்வோம். இடைக்கால அரசன் அனுப்பி வைக்கும் தூதுவர்களை அவன் சந்திக்கக்கூடாது என்ன ஆனாலும் சரி, என்ன புகிறதா?

உய்கோ : சரி.

லூயி : நாங்கள் குறிப்பிடும் ஒரு நாள் மாலை அங்கு மூன்று தோழர்கள் வருவார்கள். நீ வீட்டுக்கதவை திறந்துவிட

ஒல்கா : லூயி!

லூயி : என்ன?

ஒல்கா : (மெதுவாக) இவன்மேல் நம்பிக்கை வை. ஒரு வாய்ப்பைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் இளைஞன் இவன். இறுதிவரை போவான்.

லூயி : இவனுக்காக நீ பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறாயா?

ஒல்கா : முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

லூயி : சரி நல்லது. அப்படியானால் கேள்... (தூரத்தில் ஒரு வேட்டுச் சத்தம்).

ஒல்கா : அவனுக்கு வெற்றி!

லூயி : விளக்கை அணை. உய்கோ, ஜன்னலைத் திற.

(விளக்கை அணைத்து ஜன்னலைத் திறக்கிறான். தூரத்தில் தீப்பற்றி எரியும் செம்மை நிறம்).

ஒல்கா : தீப்பிடித்துக்கொண்டுவிட்டது. அதோ அங்கு பற்றி எரிகிறது தீ... அவனுக்கு வெற்றி. (எல்லோரும் ஜன்னலருகே வருகிறார்கள்).

உய்கோ : அவன் வென்றுவிட்டான்! இவ்வார்க் கடைசிக்குள் நீங்கள் இருவரும் இதே இடத்தில் இருப்பீர்கள். இதே போன்ற ஓர் இரவு நேரம், செய்தியை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பீர்கள். டெலிபோன் ஒலிக்கும், அல்லது யாராவது வந்து கதவைத் தட்டுவார்கள். இப்போது போலவே அப்போதும் நீங்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துப் புன்னகைத்து, வெற்றி அடைந்துவிட்டான் என்று சொல்லிக் கொள்வீர்கள்.

(திரை)

வேண்டும். அவர்கள் வேலையைக் கச்சிதமாக முடித்து விடுவார்கள். வெளியே ரோட்டில் ஒரு கார் காத்துக் கொண்டிருக்கும், அந்த நேரத்தில் நீ உன் மனைவியுடன் கம்பி நீட்டிவிடவேண்டும்.

உய்கோ : பூ... லூயி!

லூயி : என்ன?

உய்கோ : பூ இதானா!.. இவ்வளவுதானா! இதுதான் என்னால் முடியும் என்று நீ நினைக்கிறாயா?

லூயி : நீ சம்மதிக்கிறாயா, இல்லையா?

உய்கோ : இல்லை, இல்லவே இல்லை, செம்மறியாட்டுக் கும்பலைச் சேர்ந்தவன் இல்லை, நான். என்னைப் போன்றவர்களுக்குத் தனிச் செயல்முறை இருக்கிறது. படித்த ஒரு பயங்கரவாதி கண்டகண்ட ஏவல்களை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

ஒல்கா : உய்கோ!

உய்கோ : ஆனால் இதோ என் மாற்றுத் திட்டம். தொடர்பும் தேவையில்லை. உளவறிதலும் தேவையில்லை. விஷயத்தை நானே முடித்து விடுகிறேன்.

லூயி : நீயா!

உய்கோ : நானேதான்.

லூயி : கொலை செய்து பழக்கம் இல்லாத ஒருவனுக்கு இது மிகவும் கஷ்டமான வேலை.

உய்கோ : நீ அனுப்பும் மூன்று ஆட்களும் ஒருகால் எதரின் மெய்க்காவலர்களைச் சந்திக்க நேரிடலாம். அதில் அவர்களே செத்துப்போகக்கூடிய அபாயமும் இருக்கிறது. ஆனால் நான் அவனுடைய காரியதரிசி என்கிற முறையில் அவன் நம்பிக்கையைப் பெற்றுவிட்டேன் என்றால், தினமும் அவனுடன் தனியே பல மணி நேரங்கள் இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டு.

லூயி : (தயக்கத்துடன்) வந்து... நான்...

## அரங்கமைப்பு மூன்று

வீட்டின் உட்புறம் : ஒரு கட்டில், அலமாரி, சோபா, நாற்காலிகள். எல்லா நாற்காலிகள்மேலும் பெண் உடைகள் சிதறிக் கிடக்கின்றன. கட்டில்மேல் திறந்து கிடக்கும் பெட்டிகள். மெழுகா புதிதாகக் குடி வந்திருக்கிறாள். ஜன்னல்வரை சென்று வெளியே பார்த்துவிட்டுத் திரும்புகிறாள். ஒரு மூலையில் மூடிக்கிடக்கும் பெட்டி ஒன்றின் மேல் உ-ப என்று எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. அரங்கின் முன்பக்கமாக அதை இழுத்துக்கொண்டு வந்து, மறுபடியும் ஒரு முறை ஜன்னலுக்குச் சென்று பார்த்துவிட்டு, சுவர் அலமாரியில் மாட்டியிருக்கும் ஆண்களுக்கு ஒன்றின் பைகளில் தேடி ஒரு சாவியை எடுத்துப் பெட்டியைத் திறந்து, அவசர அவசரமாக எதையோ தேடுகிறாள். மீண்டும் ஒருமுறை ஜன்னலுக்குச் சென்று பார்த்துவிட்டு வந்து மேலும் துவித்தேடி ஏதோ ஒரு பொருளைக் கண்டெடுத்து, அவையின் பக்கம் முதுகைக் காட்டித் திரும்பிக்கொண்டு அதைப் பார்வையிடுகிறாள். மீண்டும் ஒருமுறை ஜன்னலுக்குச் சென்று பார்த்துவிட்டு திடுக்கிடுகிறாள். பதட்டத்துடன் பெட்டியை மூடிச் சாவியைக் கோட்டின் பையில் போட்டுவிட்டு, கையில் இருந்த பொருள்களை மெத்தையின் கீழே ஒளித்துவைக்கிறாள். உய்கோ உள்ளே நுழைகிறாள்.

காட்சி - 1

உய்கோ, மெழுகா

உய்கோ : படுபோர் ஆசாமியிடம் மாட்டிக்கொண்டுவிட்டேன், நேரம் போவது உனக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருந்திருக்குமே?

மெழுகா : அவர் எப்படி இருக்கிறார்?

உய்கோ : யார்?

மெழுகா : எதர்.

உய்கோ : எதரா? எல்லோரையும் போலத்தான்.

மெழுகா : என்ன வயது இருக்கும்?

உய்கோ : நடுத்தர வயது சொல்லலாம்.